

Edvard Grieg

Sange og Romancer

Til Digte af

H. C. Andersen og A. Munch

Op. 9

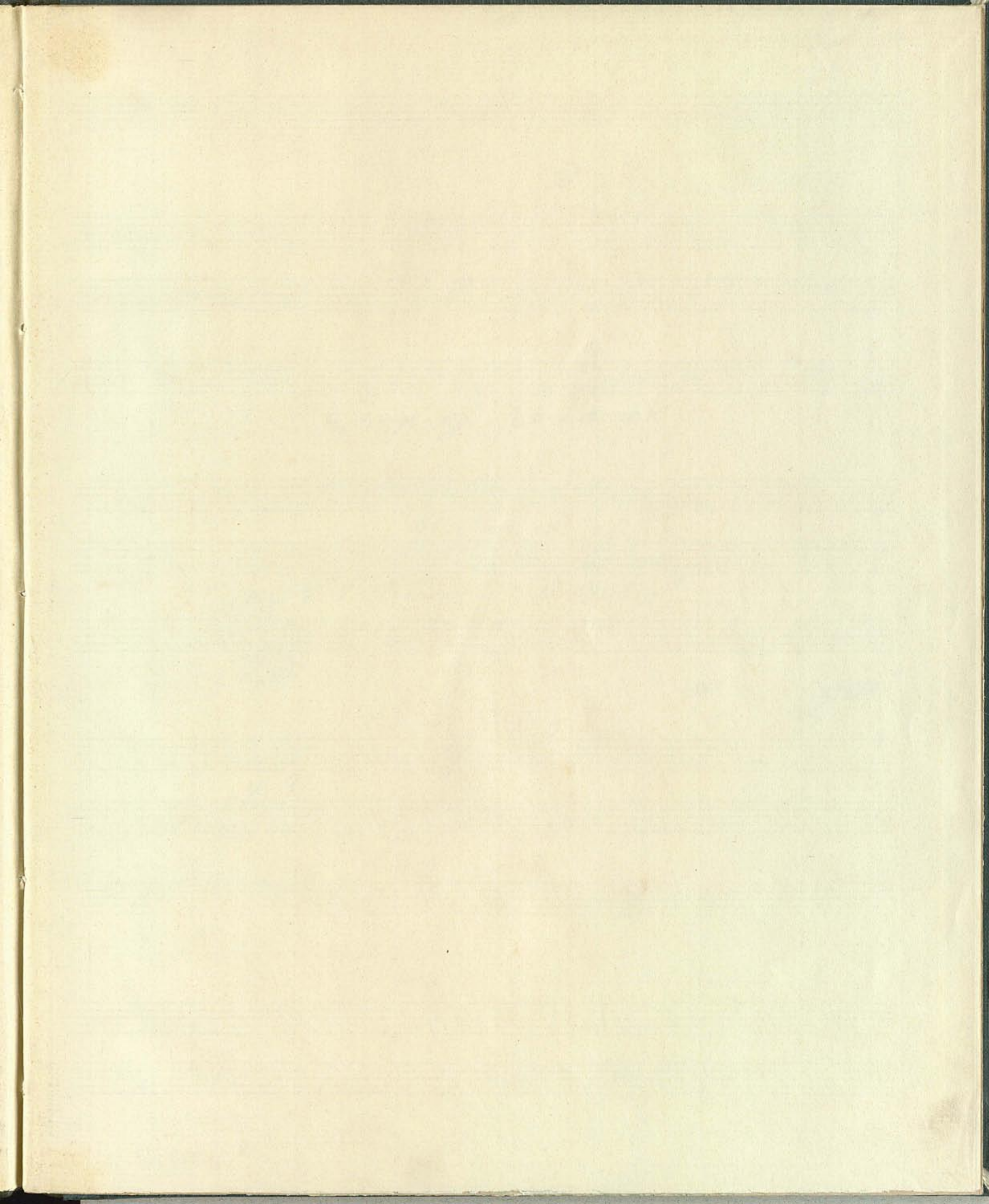
6 II 140

Box.A.30.2006

DET KONGELIGE BIBLIOTEK

AF S. A. E. HAGENS
TESTAMENTARISKE GAVE

MCMXXIX

THE UNIVERSITY OF CHICAGO
PRESS

Sange og Romaner

af Digte af

H. C. Andersen og A. Munch

af

Edvard Grieg.

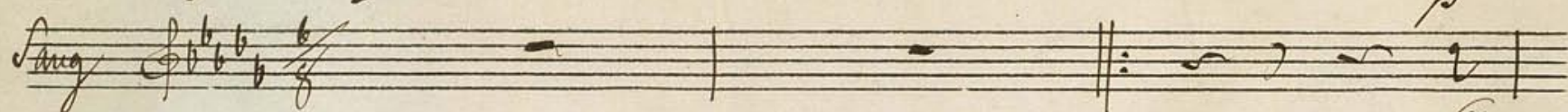
88

6/88/112
6/8
4

op. 9.

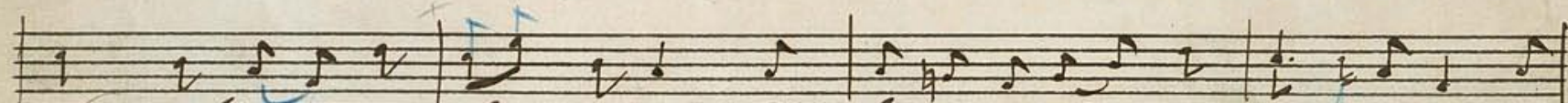

Noget langsomt. Kjerlighed.
(H. C. Andersen.)

Se
den

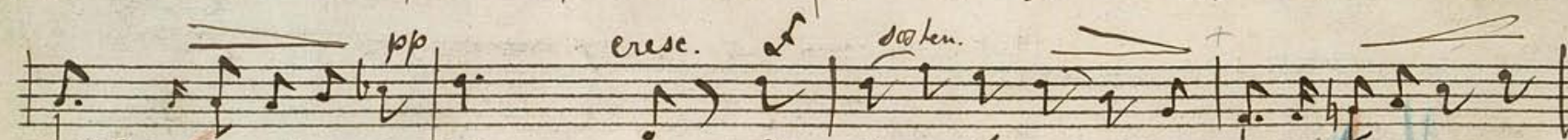
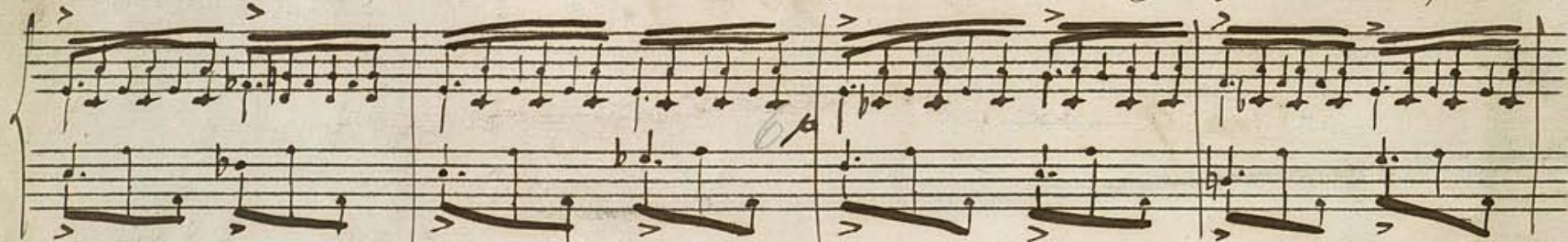
Noget langsomt.

Solen blusser saa el-skovs-rød! Den lægger sit hoved i Bøl-gens Skød, og
Bugten hist hvor Livene groe, Der gynger i Baaden de Elskende to,
Himmelen eier det reneste Blaa og Tankerne der som Stjerner staae, der

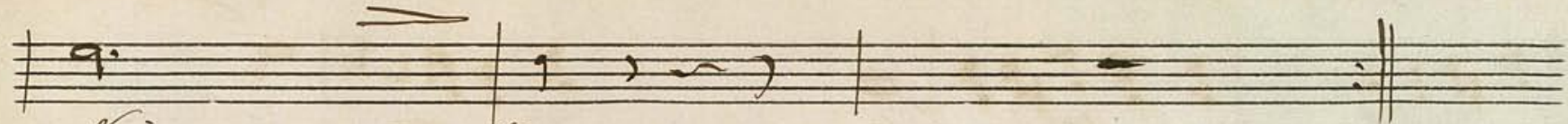

hvor kan skildre det ret med Ord. Tilbedende tier den hele jord, Kun
Havet, i Fjeld og høit i det Blaa, Alle tro Steder jo Himmelen staae, Men
skuer man klart i Aandernes Land, Man føler sig Barn, og dog en Mand. Hør

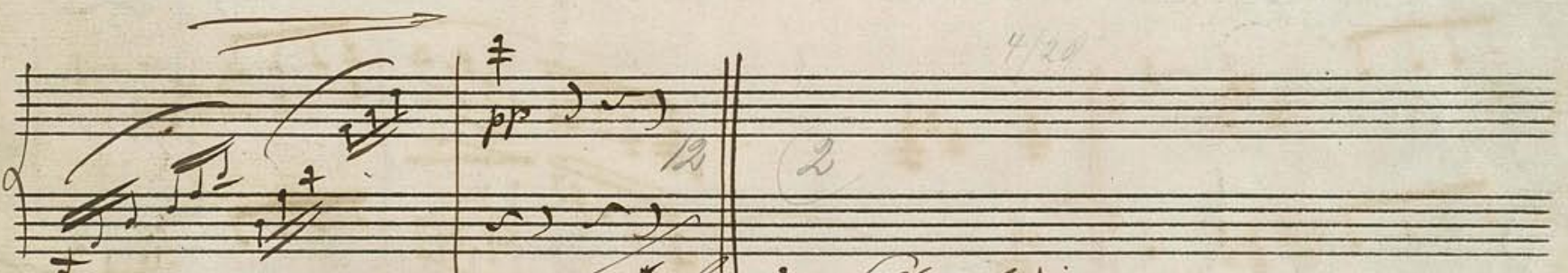
Blomsterne nitke i Vin - den, De kysse hinanden, de kysse hinanden paa
aller herligst blandt dis - se, Er det et Kimmel, er det Kimmel til -
Tanke mod Himmelen sig ta - ber, og Hjertet troer, og Hjertet troer paa sin

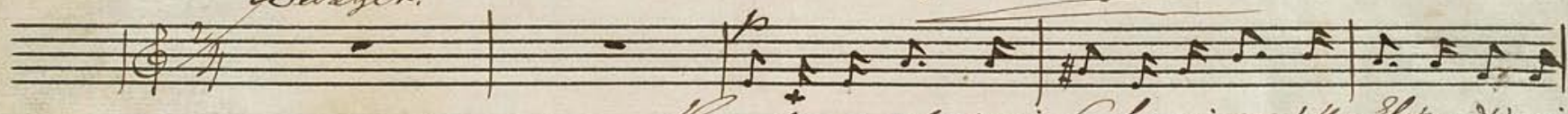
Min
is
ska

den.
se.
ber.

Bewegt.

Langelands Folkemelodie.
(H. B. Andersen)

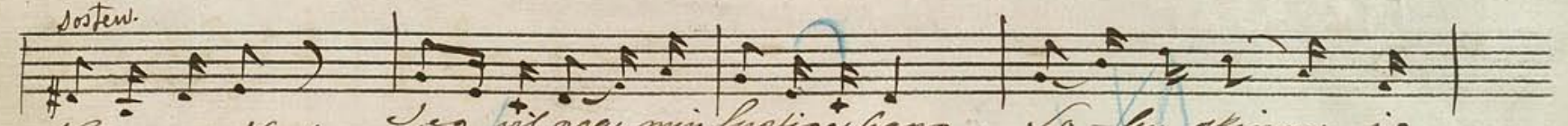
Enn har mig glemt, min song har ei se! Vng Ekkos did gjör

Bewegt.

3

Sosten.

Kjertst saa Vee! Jeg vil gaa min lyotise gang, So-ten skinner jo
Vigden barer fra Gjemmets Ø. Na, derud paa den
Nye Lande sig snart skal see. Pi et gras men
Solen skinner jo Dagen lang, Maanen gaar taus sin

Dagen lang, Dødsen fløiter sin Sang;
 aabne dø, Alle Griller skal dø;
 nu skal det see, Selv om Hjertet har Vee!
 gamle Gang Hjertets Sorg bliver Sang!

Dødsen fløiter sin Sang.
 Alle Griller skal dø!
 Selv om Hjertet har Vee!

Hjertets Sorg bliver Sang.

3
 pp
 12
 (3)

1. Ballade tone.

Harpen
 (A. Munch.)

mp.

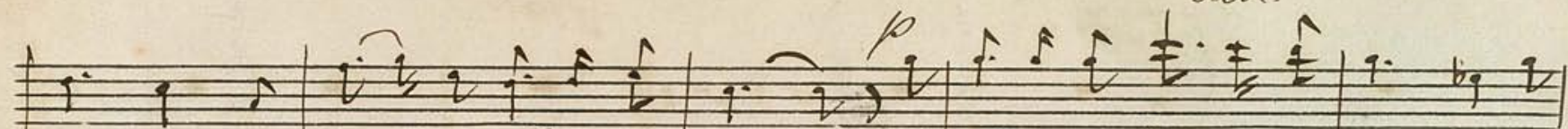
Et Sagn om mig drages til
 Den trofaste Ridder
 Det var i Afoked =

cantando

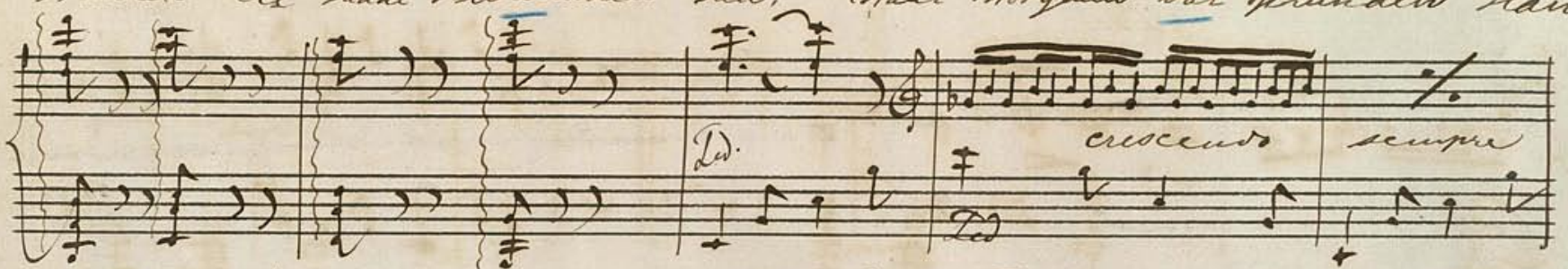
3

Af de mange Vers kan her kun gives de første.
 Diget findes blandt "Sorg og Trøst".

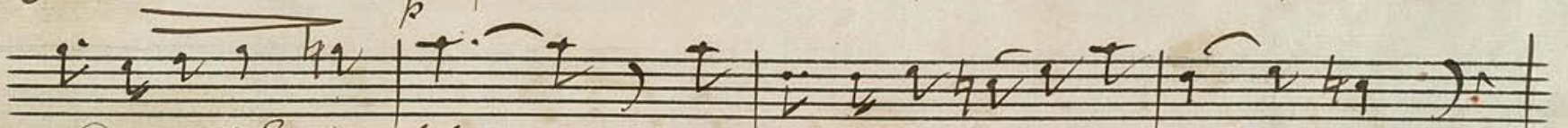
cresc.

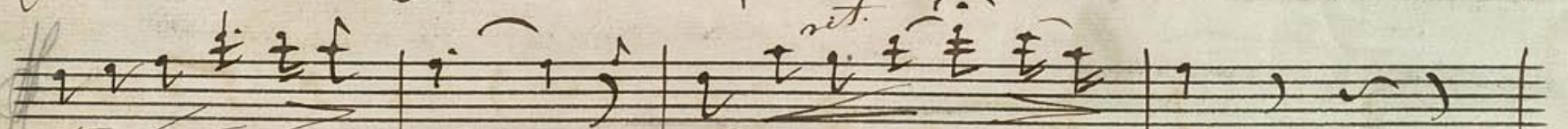
Minde: En Dame ved Harpen sad, De hvide Fingre lod ginde I =
stille ved hendes Fødder laa, Og hørte Tournesville
Stunden de sadde tilsammen saa, Naar Morgenen var grundet klar

gennem Sprengens Ras. De dovnløse Toner kun boie d'
Kunde dem bedst forstaa. De klagede jublet jo alle om
maatte: Langtard gaa. " Og hør, de Hjertenskiere, Mit

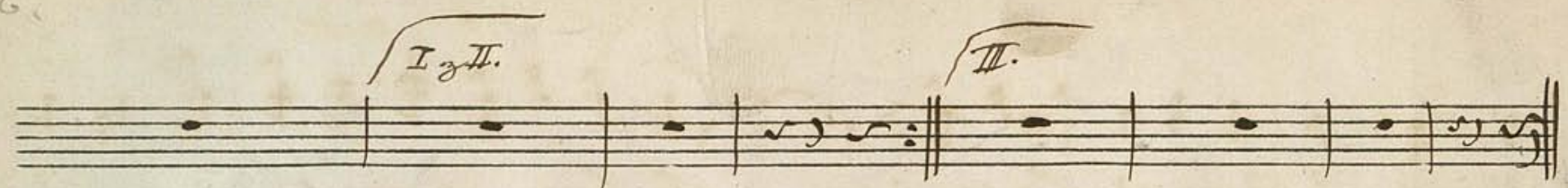

Sammen til Enheds Klang, Og kunstrigt dem alenget og foi - ed,
Kjærligheds Sorg og dybt, Han følte dem sammen fal - de
Og du vel mærke paa: Des ved, at min Sjæl maa vare Hvor

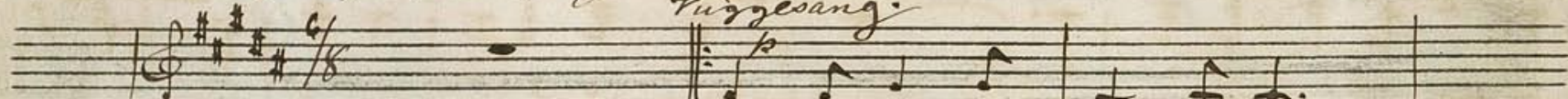
Til sin bevægede Sang. Til sin beva - gede Sang.
Dybt i sit eget Bryst. Dybt i sit e - get Bryst.
du monne Harpen slaa. Hvor du monne Har - pen slaa.

Ikke for langsomt, med dybt Sng.

Vuggesang.

sempre pp.

Søv min Søn, o
Søv min Søn, o
Aldrig skal du
Fader end din Moder nær

slumre sødt!
blideli-
Morgen-lyst
Moder nær

Endnu gaar din Vugge Blod,
Fader sidder end ho dig
Noknede af hans tunge Dygt
O dit milde Morkyldesjer

Ak, skjær Ham, o
Vugge dig med
Aldrig skal dit
Er det hende, som du seer

livet gav
uvant Sød
glade Blik
som du seer

Ligger i den kol de Gras.
Skjærmes dig med din Blod.
Se hans bittre Taa redrik.
Naar du søder i Søv ne lær?

Kan ei vaa ge
Ensomt er det
Søv min Glet ey
Fader selv kan

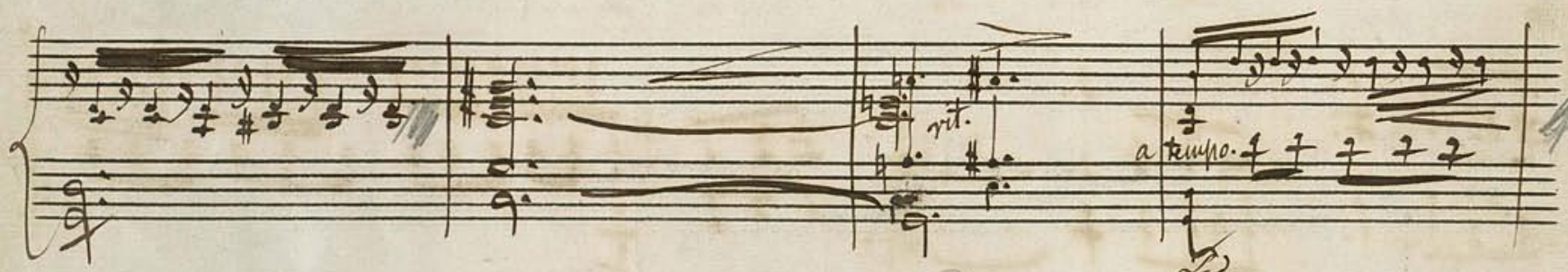
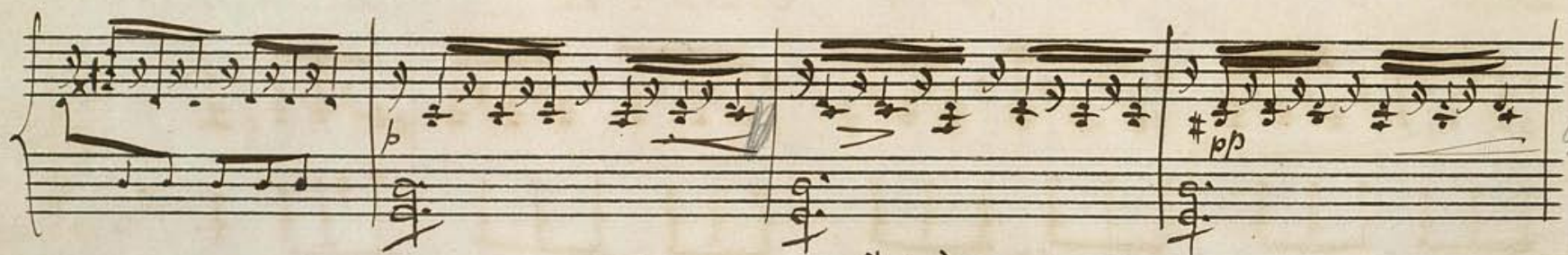
ved din Blund
om ham nu
Slummer sød!
Intet se,
Kysser ei din
Læbet ham en
Læbes vel, du
Intet uden
Rosenmund
Købt og Gode
dine af Sød!
Dødens Ve
Fanger ei dit
Sorgens hele
Fader har jo
kun din spade

første Smil
Lange Læst
ene dig
Haand igjen,
Sik ved dig kun
Baser kun for
Ak saa er han
Hjælper ham ud
Dø
dine Pæl.
dig fast.
End
nu sig.
ver den.

pp
Sov min Søn, o slumre sød! Endnu gaar din Vugge blød,

pp

Ak! skjær den, du Læst gav,
ligger i den Kol — de

Noget langsomt, stemningsfuldt.

Solnedgang (A. Munch)

9

1. *pp* Nu daler Solen sagte ned bag
2. Dagens Afskedsmare mildt Paa
3. Li omi. Sol, sankt by Kuns ned
4. stolte Tag har i en højt Saa

1. Aasens fjærne Skove By sender guldrød Aftenrøds Ind - ver Eng og Vo - ve. En
2. Blomst og Blaa na falder! Konvolutus Kalks lukker til, End er dens Livsmaal - der. My
3. Nattens Dyb med Solen - Søfra spælder Kjærlighed Ton Duff fra Nattens - lev. Hvor
4. sid som den at holde Sit Hoved til Nattens Bryd Naar Skyggerne fremvælder. Da

piu animato

1. Sid, vemodig, Vrislingaar Sjællens Birken Alade Om Nattens Mulen som forestaar By
2. Ie alle Sigtel omua, By Daler stille grunder Ved hoed der muskal følge paa Naar
3. Lysets Kilde gaar forud, Did kan du trodning føl-ge, By lader Nattens dybe Skud, Din
4. dykker ned paa dybets Bred, By Balsam over Kummer, Du hoiler Morgens om en Drom

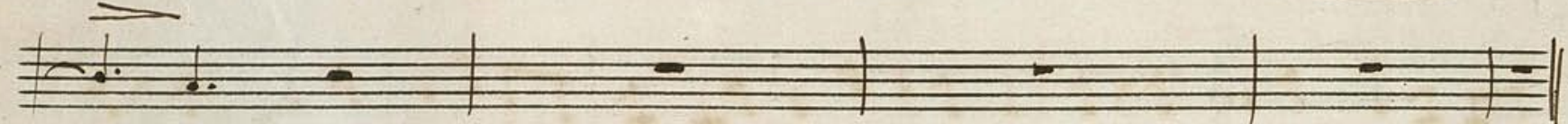
piu animato
ritard.

1. vil sin Form op la - de.
2. Sol gaar gaaen an - der.
3. hede Aengsel dølge.

2. Hvor
3. Lygt
4. Den

4. Nattens milde Slummer, / Nat- tens mil- de Silum

mer.

9. 8. 9.

